

[Glønborg]

mennesker, der er kommet til os, og som ønsker at bo hos os, og til gavn for den befolkning, som har været her hele tiden.

Jeg kan ikke med min bedste vilje se, at vi skal gøre forholdet imellem indvandrere og indfødte til et kæmpemæssigt belastende problem, når vi ved en fornuftig tackling af det hele og en medmenneskelig tackling af det hele kunne gøre det til en berigende oplevelse for os alle sammen, ganske vist forbundet med nogle besværligheder og nogle vanskeligheder, men det kunne vi da komme over.

Der er ét problem, der har været rejst, jeg lige vil knytte en kommentar til. Det er spørgsmålet, om vi skal stille krav til indvandrerne om at modtage danskundervisning.

Jeg er meget enig i det, fru Kirsten Lee sagde om den sag, at det vil være umenneskeligt at forlange af voksne og navnlig ældre mennesker, at de skal kunne tilegne sig dansk, sådan at de virkelig mestrer det som deres modersmål. Det er et næsten umuligt forlangende. Vi skal tilbyde det og give mulighederne, og der er heldigvis utrolig mange, som tager imod tilbudet, og som evner at blive dygtige danskstalende.

Jeg synes, at for børnenes skyld skal vi stille nogle krav, for børnene skal leve et langt liv her, og for dem er det klart bedst, at vi stiller nogle krav om en god danskundervisning, også inden de kommer i skole.

Lad os tage mod til os og lægge et pres, stille nogle betingelser til indvandrerfamilierne om, at børnene i ordentlig tid skal modtage danskundervisning.

Og så glæder jeg mig i øvrigt til et fornuftigt udvalgsarbejde om sagen.

Birte Weiss (S):

Jeg vil godt sige tak for en i hvert fald for en del af de konkrete forslags vedkommende positive modtagelse.

Det er rigtigt, som flere har sagt, at den form, forslaget har, adskiller sig en smule fra den måde, vi normalt gør det på. Det er ikke nogen tilfældighed, at vi har gjort det på den måde. Det er en opfordring til regeringen og indenrigsministeren til at justere love og cirkulærer, sådan at det klarere kommer til at fremgå, hvad der er muligt, og hvad der ikke er muligt. Derfor har vi fundet det vigtigt også lidt mere udpenslet, end man gør det normalt, at gøre opmærksom på lige præcis hvor, vi mener der kan skabes nogle løsninger.

Af den gennemgang, indenrigsministeren gav, fremgik det, at nogle af de ting, vi foreslår, er man allerede i gang med. Ja, det er rigtigt, at det er man, men vi mener ikke, det er tilstrækkeligt. Og når vi har givet forslaget den form, jeg nævnte, med også at justere cirkulærer, er det, fordi der i en lang række kommuner er meget stor tvivl, f.eks. om man kan lave et samarbejde i folkeskolen på tværs af skoledistrikter. Det vil gøre det nemmere for børnene at få en fornuftig undervisning, hvor der også er en pædagogisk forsvarlig balance imellem dansksprogede og fremmedsprogede børn.

Derfor er det vigtigt, at man forstår den ånd, det her forslag er fremsat i. Jeg vil godt sige det på den måde, at det henvender sig til præcis det samme flertal – meget brede flertal, vil jeg godt understrege – som for et halvt år siden tilsluttede sig oplysningskampagnen om flygtninges og indvandreres vilkår i Danmark.

I det flertal er Fremskridtspartiet – jeg havde nær sagt naturligvis – ikke med, for for Fremskridtspartiet er det simpelt hen en del af en politisk strategi at være med til puste til den lille racisme for at få den til at blusse op. Men det var et meget bredt flertal, det var alle andre partier, der tilsluttede sig denne oplysningskampagne, og det var vi glade for, og det er som sagt det samme flertal, vi henvender os til nu.

Der er flere, der har været inde på, at man ikke skal bruge tvang, når der er tale om integration. Det fremgår heller ikke af vores forslag, at det er det, der skal være tale om. Nej det, der er tale om, er, at på de punkter, hvor der selvfølgelig er en politik på området i forvejen, men hvor vi ikke mener at den fungerer godt nok, skal samfundet tvinges til at stille bedre muligheder til rådighed.

Lad os tage sådan en ting som danskundervisningen. Det er rigtigt, som indenrigsministeren sagde, at der er en lang række initiativer i gang, men det er ikke nok. Vi ved, at der i de kommuner, der har de største koncentrationer af indvandrere, er lange ventelister – eller i de lokalområder, kan vi kalde det, for det er jo amterne, der formelt står for det. Det gælder f.eks. i Københavnsområdet, og det gælder i Århusområdet. Der er lange ventelister.

Når vi siger en obligatorisk undervisning, så betyder det, at tilbudet skal være til stede. Det er ikke noget med at lægge tvang på den enkelte. Det er først og fremmest, fordi tvang altid